

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Modene 5 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757
e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@open.telekom.rs, nsprv.zr@nadlanu.com

- Н/р г-дину Иси Басарићу,
главном и одговорном уреднику „Сомборских новина“
- Н/р г-ђи Љубици Зелић, заменици главног и одговорног уредника
и уреднику за образовање Сомборских новина
- Средствима информисања и члановима Синдиката

СЕНЗАЦИОНАЛИЗАМ ВАЖНИЈИ ОД ИСТИНЕ

Поштовани,

Веома непријатно смо изненађени текстовима изашлим у прошлом броју Сомборских новина у рубрици „У жижи“, у којој г-ђа Љубица Зелић тенденциозно пише о последњим догађањима у сомборској Гимназији, стављајући се, при том, једнострано на страну интересне групе мањег дела запослених у овој установи, иако су јој добро биле познате све чињенице везане за и око избора директора у Гимназији „Вељко Петровић“. Г-ђа Зелић се о законитости поступка избора директора интересовала и у Независном синдикату просветних радника Војводине, који једини и има легалну синдикалну организацију у Гимназији. Иако сам лично појаснио г-ђи Зелић све чињенице око легалитета и легитимитета Школског одбора који је неспоран, као и око чињенице да је одлука овог органа управљања у потпуности законита, г-ђа Зелић се пристрасно ставила на страну „новооснованог синдиката у Гимназији“, ма шта год то значило и пренела саопштење тог непостојећег синдиката у Гимназији, који је сво време био на страни бившег директора и који је допринео да се брука око насиља над легалним директором настави и прелије у ширу јавност, што апсолутно не користи ни Гимназији, ни сомборској просветној и другој јавности. Натписима о двовлашћу, довођењем у сумњу законитости избора новог директора, подмећући чињенице попут оне да је стари директор смењен, уместо тачног навода да му је истекао мандат, само је „наводила воду на воденицу“ оних којима није било до тога да се легално изврши примопредаја „власти“ и која је онда, уз све ово, потпуно беспредметно укључила и децу, родитеље (петицију) и јавност, што би се свакако морало у сличним ситуацијама избегавати, јер избор директора у школама/установама није питање којим би се требала бавити „чаршија“, родитељи, ђаци, па у крајњем случају ни синдикати, а ни Наставничко веће, чији је крајњи домет давање необавезујућег мишљења о кандидатима.

У разговору са г-ђом Зелић јасно сам јој навео и разјаснио све законске чињенице зато још више чуди њен приступ овом проблему и једнострано сврставање на страну колега из „новооснованог синдиката“, пошто сам јој и том

приликом рекао да наш Синдикат не сматра питање избора директора синдикалним питањем и да се није мешао у сам избор, пошто за то није ни властан. Наравно, то нас није спречило да на правилан начин растумачимо новонасталу ситуацију, што је, наравно, било добро познато г-ђи Зелић. Сада је јасно да је иза свега интерес Синдиката просветних радника Војводине (СПРВ), односно УСПРС, пошто је о избору директора у Гимназији и у Новосадском Дневнику и у другим гласилима говорио председник СПРВ и потпредседник УСПРС, г-дин Миодраг Протић, који је идентичним вокабуларом оспорио одлуку Школског одбора о избору директора, иако је она неспорно донета у складу са Законом и као таква једина је и валидна. Ово, наравно, и није први пут да се овај синдикат, који је вероватно и будућа централа колега из „новооснованог синдиката“ и који је познат по забуњивању просветне и друге јавности и због којег просветари у целој Србији, сем у Школској управи Сомбор, више и не знају шта је то плаћени прековремени рад, теткице и други на једноставнијим пословима немају минималац, нису уређени критеријуми за „технолошке вишкове“, а учесници у последњем штрајку ће због истрајавања у бесмисленом штрајку, по наговору управо г-дина Протића и његових сарадника, добити плату мању за 1/3 за време проведено у штрајку... Као што видите, низ популистичких акција овог синдиката веома је дугачак и он је само у функцији преотимања чланства од других синдиката и кварења синдикалне сцене, а никако у функцији побољшања материјалног, социјалног и радно-правног положаја и статуса запослених у просвети. Нажалост, несналажење представника нашег Синдиката у две, три сомборске школе, дало је превише простора забуњивачима из СПРВ да покушају да унесу пометњу у редове јединог и већинског синдиката у Раванграду који је, управо тиме што је добро организован и готово јединствен, и могао да избори нека права која су за чланове других синдиката и за запослене просветаре у другим школским управама мисаона именица.

Наравно, ни овом приликом нећемо спорити право било ког запосленог, па и дела колега из Гимназије да покушају синдикалну срећу у другом синдикату, али, наравно, морају да поштују и Закон о раду и школске законе, па и колективне уговоре и да то ураде у прописаној процедури. Како их и Закон о раду и „Кровни“ закон и колективни уговори обавезују да организацију упишу у Регистар синдиката и да изаберу и лица за заступање синдиката и органе синдиката у школи/установи, јасно је да саопштење попут онога „Сумња у законитост поступка“ кога је некритички цитирала заменица главног и одговорног уредника Сомборских новина, сугеришући да је поступак избора директора незаконит, могло бити само саопштење појединаца или групе грађана, а никако синдикалне организације која и не постоји. Додуше, име „новоосновани синдикат“ је само „димна завеса“ за превођење са правом незадовољних просветара у организацију која се показала као неозбиљна, не само приликом последњег штрајка, него је то континуитет у њеном раду.

Што се тиче професионализма, уколико је желела правилно информисати јавност, г-ђа Зелић је могла навести и разговор са мојом маленкости, јер иза сваке своје изговорене и написане речи увек стојим и увек сам спреман аргументовано да је браним. Чињеница да се, за разлику од колега из СПРВ, НСПРВ залаже да свако ради свој посао је чињеница коју поздрављају и колеге из просветних власти на свим нивоима и активи директора, наравно и запослени, јер свима

олакшавамо посао радећи свако свој део посла и не мешајући синдикат у оно где му није место – управљање и руковођење школама, тим пре што ионако имамо пуне руке посла бавећи се правим синдикалним темама и пословима. Како наш Центар за индустријске односе и образовање има на свом програму и семинар о управљању школама, односно о раду школских одбора, спремни смо да и за колеге који имају необично виђење управљања школама, организујемо такав семинар како би се знало „ко коси, а ко воду носи“, наравно бесплатно.

У сваком случају, и даље остајем отворен за разговор на сваку просветарску и другу тему, а нарочито за оне којима се професионално бавим.

С поштовањем,

Сомбор, 14.03.2011.год.

проф. Хаши Здравко М. Ковач,
генерални секретар НСПРВ и СрпС
раванградски учитељ